

Bili smo u ratu. Tada nije bilo ni vode, ni struje, a o televiziji se moglo samo maštati. Rat je prošao, situacija se koliko-toliko stabilizovala, a elektronski mediji su se razvili. A, šta mediji nude omladini? To bi se najbolje okarakterisalo rječju MINIMALAC. Posjedujemo desetine televizija na našim malim ekranima, a malo koja može okupirati pažnju jednog tinejdžera. Državna televizija govori samo o politici, doduše ponekad i o sportu. Sve ostalo je deveta rupa na svirali. Postoje tri emisije zabavnog tipa (Mond, Rok oko, Cool time), koje se prikazuju jednom u petnaest dana. Da li je to dovoljno našoj omladini da pronađe sebe u ovo životu? Naravno da nije. Gdje su naučne emisije, emisije o kulturi, religiji i ostale emisije, koje trebaju obrazovati mlade ljude? Izgleda da su bačene u pepeo zajedno sa bivšom SFRJ. Tračak nade su predstavljale privatne televizije, ali nas i one razočaraše. Studija su im užasna, a voditelji su kriminalni (čast izuzecima). U ovoj državi bi se trebalo već jednom regulisati to, da niko ne smije obavljati dužnost televizijskog voditelja, ukoliko za to nema određene kvalifikacije. Međutim, kako sve funkcioniše unutar države, tako rade i mediji. Sve televizije se takmiče koja će prikazati više sapunica, bez obzira na njihov kvalitet. Te sapunice su propast. Djeca i odrasli ljudi počinju da se poistovjećuju sa likovima iz telenovela, tako da zaboravljaju na stvarnost oko sebe. Ne treba se ni čuditi ljudima za ovu pojavu, jer je prosto nemoguće da

vas promaši svih 15 telenovela u toku jednog radnog dana. Pored serija i politike ne može da se i ne spomene poularna turbo folk muzika. Tragedija naše omadine je u tome što se sluša ovakva vrsta muzike koja nema nikakvu vrijednost, osim da njenim stvaraocima (ukoliko pjesma nije ukradena iz Turske) donosi novac. Ljude ne treba kriviti što slušaju ovakvu vrstu muzike. Za to su krivi mediji, a najviše televizija i radio. Da

ovaj tekst ne bi postao previše pesimističan i kritičan, treba pohvaliti napore nekih televizija (ponajviše državnu), da im program bude što raznovrsniji. Svida mi se emisija na NTVBL koja se bavi umjetničkom i kulturnom problematikom. BEL televizija ima dobru emisiju o pravoslavnoj religiji i našim nacionalnim običajima. Treba spomenuti i poneki putopis koji emituju NTVBL, BEL, RTRS, koji su takođe veoma korisni pri razvoju svakog pojedinca. Za razliku od nas, naše komšije (Hrvati) fantastično su uredili svoj program. Oni posjeduju odlične emisije koje mogu itekako pomoći omladini u budućnosti. Kod njih je sve umjereno i sa stilom. Upravo zbog ovih razloga omladina više gleda Hrvatsku televiziju, nego naše lokalne medije. Ne preostaje nam ništa drugo nego da se ugledamo na njih, dok sami ne smislimo nešto dovoljno originalno, zbog čega će svijet staviti prst na čelo.

